

Resolució 226/2020, de 19 de març

Número d'expedient de la reclamació: 180/2020

Administració reclamada: Ajuntament del Vendrell

Informació reclamada: Consulta jurídica sobre la legalitat d'un apoderament.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: Amb independència del dret dels regidors a sol·licitar i obtenir el suport jurídic dels òrgans municipals en atenció a les seves consultes, el cert és que la seva garantia no correspon a aquesta Comissió, que només és competent per revisar els actes administratius que limitin el dret d'accés a la informació pública. En aquest cas, és clar que la reclamació que ara es resol no deriva d'una veritable petició d'informació preexistent, sinó d'una consulta jurídica formulada a la Secretaria municipal que requereix l'elaboració *ex novo* d'un informe o dictamen; per tant, la inadmissibilitat de la petició d'informe com a sol·licitud d'informació porta a la inadmissibilitat d'aquesta reclamació, per manca d'objecte, ja que no porta causa d'una decisió administrativa en matèria del dret d'accés a informació pública. En aquest mateix sentit, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública,.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Informes. Reclamació contra manca de lliurament. Informació preexistent. Consulta jurídica. Manca d'objecte. Inadmissió.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 9 de març de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 180/2020, presentada per un regidor contra l'Ajuntament del Vendrell, en relació amb la petició indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 9 de desembre de 2019 el regidor reclamant va adreçar un escrit a la Secretaria accidental de l'Ajuntament del Vendrell exposant dubtes sobre l'adequació als estatuts socials de l'apoderament que la Junta General de l'empresa pública local El Vendrell Comunicació SLM hauria acordat en favor de l'Alcalde, i sol·licitava: "*Si, com sembla, aquest apoderament a l'Alcalde, ... fos nul, ens agradaria saber quin efecte pot tenir això sobre els actes duts a terme per l'alcalde emparat en aquest pretès apoderament*". En data 10 de gener 2020 el regidor hauria reclamat per correu electrònic a la Secretaria de l'Ajuntament una resposta a la seva consulta.

3. La Reclamació presentada el 9 de març de 2020 es presenta perquè no s'ha atès la seva petició, i es fonamenta literalment en aquests termes: "Com a regidor de l'Ajuntament del Vendrell, el passat 9 de desembre vaig fer una consulta per escrit a la Secretaria Municipal per tal que m'aclarís jurídicament en quina situació quedava una actuació realitzada per l'equip de Govern. El passat 10 de gener de 2020 vaig tornar a reclamar per email sense resposta. Avui 9 de març he rebut per email de la Secretaria que l'informe el va fer el passat 27 de gener de 2020 i que ho va passar a l'Alcaldia. A data d'avui passat mes i mig des de que es va emetre l'informe, sense cap motiu aparent, l'Alcalde ha bloquejat aquest informe".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i admissibilitat de la reclamació

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

L'article 39 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern (LTAIPBG) disposa que les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació davant d'aquesta Comissió.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "*el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei*". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "*la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei*". D'aquest anterior es desprèn que el dret d'accés només es pot projectar sobre la informació pública prèviament preexistent, i dels antecedents transcrits es resulta clarament que el que sol·licitava (i així ho expressava clarament, tant en la sol·licitud com en la reclamació) era que s'elaborés, arran de la seva consulta i per satisfer-la, un informe o dictamen jurídic sobre l'efecte que podria tenir la incompetència de l'òrgan que ha acordat atorgar poder en favor de l'alcalde sobre els actes que aquest realitzi en ús d'aquests poders.

L'article 29.2 LTAIPBG disposa que "*Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o*

orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent.”

Per tant, amb independència del dret dels regidors a sol·licitar i obtenir el suport jurídic dels òrgans municipals en atenció a les seves consultes, el cert és que la seva garantia no correspon a aquesta Comissió, que només és competent per revisar els actes administratius que limitin el dret d'accés a la informació pública. En aquest cas, és clar que la reclamació que ara es resol no deriva d'una veritable petició d'informació preexistent, sinó d'una consulta jurídica formulada a la Secretaria municipal que requereix l'elaboració *ex novo* d'un informe o dictamen; per tant, la inadmissibilitat de la petició d'informe com a sol·licitud d'informació porta a la inadmissibilitat d'aquesta reclamació, per manca d'objecte, ja que no porta causa d'una decisió administrativa en matèria del dret d'accés a informació pública. En aquest mateix sentit, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública,.

Tot això sens perjudici de què, si l'informe sol·licitat s'ha emès ja, pugui ser objecte del dret d'accés en una nova sol·licitud d'informació, i de reclamació per al cas que aquella sol·licitud li sigui desatesa.

2. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de març de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre a tràmit la reclamació 180/2020, per no tenir per objecte el dret d'accés a la informació pública.
2. Disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.